

Over Rotterdam en een steunpunt in Warcoing.

Het jaar 1847 wordt door Cornelis Raedts in zijn rekenboekje aangeduid als het "eerste jaar over Rotterdam". Er worden dan geen schapen meer naar Engeland vervoerd over Harlingen, om kostentechnische redenen. Rotterdam is omstreeks 1850 een van de belangrijkste zeehavens van Europa. Het is ook een sterk groeiende stad. In januari 1840 heeft Rotterdam 78.098 inwoners, in 1850 al 88.812.

Cornelis houdt in zijn rekenboekje de precieze aantallen schapen (en kalveren) bij die door leden van de Grote Compagnie worden aangeleverd. Ook de kosten en opbrengsten noteert hij nauwkeurig. De leden worden per (reis)dag die zij voor de Grote Compagnie werken uitbetaald. Zij moeten een vergoeding van één franc, gelijk staande aan 47,2 cent Nederlands geld per dag ontvangen hebben. Tot slot wordt de totale winst gedeeld door het aantal leden en per lid verrekend, 16 op dat moment. De winsten blijven echter laag.

Dat kan een reden zijn geweest waarom Cornelis Raedts in 1851 de Grote Compagnie heeft verlaten en – zo lijkt het tenminste – een poging heeft ondernomen om met andere deelgenoten tot betere resultaten te komen.

"In 1851 met F. Frouwe en M. Heezen gehad met ons drieën cirka 9872 schapen. In 1852 weer bij de compagnie." De identiteit van F. Frouwe is ons niet bekend, maar Martin Heezen was evenals Cornelis eerder lid van de grote Compagnie.

Het uittreden van Cornelis kan ook te maken hebben gehad met zijn notitie dat hij tot (en met) 1850 zijn verdiensten aan zijn vader, de landbouwer/bierbrouwer Lodewijk Andreas Raedts te Sevenum, heeft moeten afdragen. Hij kan in 1851 het voornemen hebben gehad een zelfstandige schapenhandel te beginnen.

Cornelis Raedts was, op grond van zijn ontwikkeling en zakelijke kwaliteiten, een geboren voortrekker. Voor de Grote Compagnie onmisbaar. Vanaf 1852 wordt hij beschouwd als het zakelijk- en organisatorisch brein van de Grote Compagnie. Onder zijn leiding gaan de opbrengsten omhoog. Engeland en Frankrijk zijn de belangrijkste exportlanden.

Vanaf 1859 heeft de Grote Compagnie een vaste halteplaats in Warcoing. Daar heeft zich Arnold Trynes gevestigd. Deze handelaar van de compagnie, in Venray bekend als "Trienzeze-Nöl", geboren in 1814, moet al veel vroeger de weg naar Warcoing hebben gekend; evenals zijn oudere broer Gerard.

Reeds in 1849 verblijven zij voor langere tijd in België (blijkens een aantal in- en uitschrijvingen in het Venrays bevolkingsregister).

Arnold Trynes is in 1853 definitief in Venray uitgeschreven naar België. Een jaar eerder is hij in Warcoing getrouwd. Zijn vrouw is

de 31-jarige Silvie Lecomte, dochter van een koopman, die ook enige tijd burgemeester van Warcoing geweest moet zijn.

Warcoing is een bescheiden dorp in de Belgische provincie Henegouwen, arrondissement Tournay. In 1856 heeft het ongeveer elfhonderd inwoners. Langs de Schelde bij Warcoing lagen vroeger uitgestrekte moerasgronden die ontwaterd en in cultuur werden gebracht nadat in 1852 een suikerfabriek was gesticht. Voor de bemesting van de suikerbietengronden werd gebruik gemaakt van schapen. Mede hierom heeft de Grote Compagnie hier een etappeplaats ingericht. De ligging van Warcoing aan de Schelde was ook van groot belang.

Warcoing ligt bijna exact halverwege op de route Venray-Parijs, ongeveer 250 kilometer van beide plaatsen verwijderd. Vroeger was het gewoonte, dat bij handelstransacties koper en verkoper elkaar halverwege tegemoet kwamen; handelswaar werd op dat punt overgedragen en betaald. Zo zijn gehuchten en cafes met de naam Halfweg ontstaan.

Hier, bij Arnold Trynes, vonden de schaapherders een gastvrij onderdak na hun lange voetmars vanuit Venray of elders in Nederland. Zij waren dan een week met hun schapen onderweg geweest. Er werden magere schapen opgekocht. Onderweg naar Warcoing werden de "vetgeweid" en ook in Warcoing was de mogelijkheid aanwezig om de dieren extra gewicht te geven, alvorens ze werden afgevoerd naar Franse markten.

Warcoing ontwikkelde zich langzaam tot handelspost, waar de schapen werden verdeeld in verschillende richtingen van afzet. Later werd Warcoing ook betrokken bij de invoer van schapen, vee en vlees uit Argentinië.

Arnold Trynes, de boerenzoon uit Leunen, is in deze ontwikkelingen een belangrijke pionier geweest.

